

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۷/۲۱

رفعت حسینی

بُجُل باز (مخاطب حمید روغ)

از سالیانی دیرین، یک پرچمی را، خوب پوره، می شناسم.
{ده} آتشه پرچمی بود. یکی از پرچمی های رویین تن! تاریخ مبارزات سیاسی افغانستان، به شمار، میرفت و حزب دیموکراتیک!!! خلق وی را از گزیده های آن حزب می دانست. به حرف حرف اساسنامه حزب خلق پیش از کشتار هفت ثور (ایمان) داشت و پس از فاجعه ثور که بیداد و استبداد خلقی ها و پرچمی ها شروع شد، همچنان بواژه و اژه اساسنامه باور داشت و اوامر سرکردگان پرچمی را نیز، پس از جدی ۵۸، با ذره ذره هستی اش پیروی می نمود. هرگز و هرگز، در درازای سال ها، تا از افغانستان << گریخت >>، حتا زمزمه ننمود:

سرکردگان پرچمی حزب خلق! چرا این همه دروغ می گوید؟ آنچه شما می کنید مارکسیزم لیننیزم نیست!
بجُل بازی در کوچه های افغانستان با استخوان های مردم است.

این پرچمی پیرو مارکس و کمونیست، در عین زمان، بتمام عرفان اسلامی و تصوف اسلامی اعتقاد فناپذیر و پُخته دارد و شعرهای بسیار فراوانی از حافظ و بیدل و جلال الدین رومی را در مغز خود پغکوغ نموده است و در مورد این بیت بیدل

هیچ شکلی بی هیولا قابل صورت نشد
آدمی هم پیش از آن کادم شود بوزینه بود

کتابی نیز در آلمان انتشار داده است و خود را بیدلشناس بهین فکر! می کند.
درجایی در آن کتاب می نویسد:

«... بیدل، تا پنهان نمانده باشد، حتی غزلی با ردیف بودا دارد.»

چند بیت آن غزل بیدل رامن، نگارنده این سطور، درینجا می آورم:

همچو شبنم، هدف آئینه زدودن بود است
بهم آوردن خود، چشم گشودن بودا ست
به خیالات مبالید که چون پرتو شمع
کاستن توأم اقبال فزودن بودا ست
باهمه جهل رسا در حق دانایی خویش
حرف پوچیکه نداریم، ستودن بود است
زین گناهیکه خجالت کش صد نقصانست
جز نهفتن، چه سزاوار نمودن بود است

این بیدل شناس در نیافته است که کلیات بیدل که در دهه چهل خورشیدی به اهتمام خال محمد خسته در چاپخانه معارف منتشر گردید، پای تاسر، با تکرار می نویسم که سرتاپا، لبریز اشتباهات نگارشی و غلطی های نشانه گذار نیست و خال محمد خسته نام خود و نام بیدل بیچاره بی گناه را بر زمین شوره زده است.

وآنکه اندیشه های بیدل ولسان پارسی را به خوبی می فهمد و خود را بیدل شناس فکر می نماید می داند که: بوده ست و بوده است و بودست و بوداست، گزینش های نگارشی می باشد و نادرست نویسی و چاپ نادرست ، ویژگی افغانیست و بوداست دلیلی و گواهی برنام [بودا] ی هندی نمی باشد.

بیدل آدمی نبود که برای بودا غزل بسراید.
نمی شد که این مارکسیت - پرچمیست - بیدلیست، به چاپ های دیگری از غزلیات بیدل ، از هند و ایران، دیده گشاید
و آن غزل را دیگرگونه ببیند و بخواند؟

افسوس بحال احزاب پرچم و خلق!
ما، ما، و ما ویرانش کردیم... تکه تکه اش نمودیم...! مارکسیزم را منفجر ساختیم.

...